

Zdaniem Komisji nie ma wątpliwości, że skutkiem rzeczonoego zakazu jest utrudnianie użycia przyczep legalnie produkowanych i sprzedawanych w Państwach Członkowskich, gdzie nie obowiązuje tego typu zakaz, co stwarza przeszkodę w ich wwozie i sprzedaży we Włoszech.

W konsekwencji Komisja uważa, że Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które Republice niej ciąży na mocy art. 28 WE.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie T-196/03 European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, wniesione przez European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) w dniu 4 marca 2005 r.

(Sprawa C-113/05 P)

(2005/C 115/24)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 4 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI), z siedzibą w Brukseli (Belgia), reprezentowanej przez adwokatów K. Van Maldegema oraz C. Mereu od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie T-196/03⁽¹⁾ European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione;
- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie T-196/03;
- uznanie za dopuszczalne żądań przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w sprawie T-196/03;
- rozstrzygnięcie co do istoty sprawy lub ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji, oraz
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sędem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnosząca odwołanie kwestionuje pkt 16 zaskarżonego postanowienia, którym został odrzucony jej wniosek o rozpatrzenie sprawy co do istoty przed rozstrzygnięciem o dopuszczalności lub ewentualnie o pozostawienie wszelkich decyzji do rozstrzygnięcia w wyroku w postępowaniu głównym. Wnosząca odwołanie podnosi, że odrzucenie to jest bezprawne, ponieważ Sąd Pierwszej Instancji błędnie interpretuje art. 114 § 4 regulaminu oraz narusza zasadę skuteczności i obowiązek uzasadnienia. Sąd Pierwszej Instancji powinien zinterpretować art. 114 § 4 regulaminu szeroko oraz z należyтым uwzględnieniem okoliczności sprawy zgodnie z prawną zasadą skuteczności. Wnosząca odwołanie twierdzi również, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył obowiązek uzasadnienia nie przedstawiając innego wyjaśnienia dla odrzucenia jak to, iż „w wyniku zbadania akt sprawy jest wystarczająco poinformowany, by móc rozstrzygnąć w kwestii wniosków”.

2. Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo odrzucając wnioski skarżącej i stwierdzając, że:

- a) antykonkurencyjne skutki jakie zaskarżony środek wywiera na wnoszącą odwołanie nie wyróżniają jej spośród innych przedsiębiorstw. Wnosząca odwołanie twierdzi, że inne przedsiębiorstwa, które nie zaopatrują sektora kosmetycznego bądź które zaopatrują sektor kosmetyczny i nie testują swoich składników na zwierzętach lub nie używają substancji RMR, znajdują się w innej sytuacji niż wnosząca odwołanie. Ponadto wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie interpretuje wyrok w sprawie Extramet.
- b) wnosząca odwołanie nie powołała się na żaden wiążący przepis nadrzędny w stosunku do zaskarżonego środka, który mógłby nakazać Parlamentowi i Radzie uwzględnienie negatywnych skutków zaskarżonego środka: wnosząca odwołanie podnosi, iż art. 3 lit. g) WE stanowi wiążący przepis zobowiązujący Parlament i Radę do zapewnienia niezakłóconej konkurencji na rynku wewnętrznym.
- c) patenty wnoszącej odwołanie nie są tego rodzaju, aby zaskarżony środek czynił ich gospodarce wykorzystywanie bezpośrednio i ostatecznie bezprawnym, a w rezultacie „indywidualnie dotyczył” wnoszącej odwołanie. Wnosząca odwołanie podnosi, że fakt, iż zaskarżony środek pozbawia ją jej (wyłącznego) prawa z patentu powoduje, iż dany akt dotyczy jej indywidualnie w rozumieniu wyroku w sprawie Codorniu.

d) niedopuszczalne jest twierdzenie wnoszącej odwołanie, iż dany akt dotyczy jej indywidualnie, ponieważ uczestniczyła w postępowaniu prowadzącym do wydania zaskarżonego środka, które opiera się na art. 13 dyrektywy 76/768 oraz na jej udziale w wydaniu zaskarżonego środka: wnosząca odwołanie podnosi, iż Sąd Pierwszej Instancji błędnie uznał, że art. 13 dotyczy jedynie środków indywidualnych, ponieważ dyrektywa 76/768 nie zapewnia możliwości przyjęcia takich środków.

3. Ponadto wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo do pełnej i skutecznej ochrony sądowej oraz prawo do bycia wysłuchanym. Wnosząca odwołanie utrzymuje, iż jej prawo do pełnej i skutecznej ochrony sądowej winno prowadzić przynajmniej do tego, aby Sąd Pierwszej Instancji rozpoznał sprawę co do istoty zamiast odmawiać wnoszącej odwołanie legitymacji procesowej jedynie w oparciu o względy formalne.

(¹) Dz.U. C 184, 2.8.2003, str. 50.

odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem tribunal de commerce w Nancy z dnia 14 lutego 2005 r. w sprawach połączonych spółki Ets Dhumeaux i Cie SA — Société d'études et de commerce „SEC” przeciwko spółce ALBV SA, spółki ALBV SA przeciwko spółce TRAGEX GEL SA — Institut d'expertise vétérinaire „IEV”, spółki ALBV SA przeciwko spółce CIGMA International SA oraz spółki ALBV SA przeciwko mec. Gustinowi, kuratorowi spółki TRAGEX GEL SA

(Sprawa C-116/05)

(2005/C 115/26)

(Język postępowania: francuski)

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Conseil d'Etat (Francja), section du contentieux z dnia 10 stycznia 2005 r., w sprawie Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie Gilian Beach przeciwko spółce Gillian Beach

(Sprawa C-114/05)

(2005/C 115/25)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 8 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Conseil d'Etat (Francja), section du contentieux z dnia 10 stycznia 2005 r. w sprawie Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie przeciwko spółce Gilian Beach.

Conseil d'Etat (Francja), section du contentieux zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy kompleksowe świadczenie organizatora targu lub wystawy na rzecz wystawców wchodzi w zakres art. 9 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze szóstej dyrektywy 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. (¹), art. 9 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy lub jakiegokolwiek innej kategorii świadczenia usług wspomnianej w art. 9 ust. 2.

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w

W dniu 10 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal de commerce w Nancy z dnia 14 lutego 2005 r. w sprawach połączonych spółki Ets Dhumeaux i Cie SA — Société d'études et de commerce „SEC” przeciwko spółce ALBV SA, spółki ALBV SA przeciwko spółce TRAGEX GEL SA — Institut d'expertise vétérinaire „IEV”, spółki ALBV SA przeciwko spółce CIGMA International SA oraz spółki ALBV SA przeciwko mec. Gustinowi, kuratorowi spółki TRAGEX GEL SA.

Tribunal de commerce w Nancy zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

— w sytuacji, gdy przy wywozie mięsa wołowego lub cielęcego korzysta się z refundacji, w związku z czym wymagane jest przedstawienie świadectwa zdrowia sporządzonego przez organ weterynaryjny po dokonaniu codziennej inspekcji w zakładzie rozbioru tych mięs, czy wykładni zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań należy dokonywać w ten sposób, że korzystający z tego świadectwa (pośredniczący nabywca, eksporter) mogą zasadnie oczekiwać, że świadectwo to jest zgodne z pochodzeniem towarów, które w nim wskazano, tak że każdy błąd, pomyłka czy zaniedbanie, którego dopuściły się te organy przy wykonywaniu swych uprawnień, powinny zostać uznane za przekraczające zwykłe ryzyko handlowe obciążające tych beneficjentów i powinno prowadzić zainteresowane Państwo Członkowskie do poniesienia konsekwencji finansowych i innych, w tym w szczególności wobec EFOGR?